

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๗ และ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย

อาศัยอำนาจความในมาตรา ๑๗ (๒) (๑๕) และ (๑๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และ โดยมติสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงวางข้อบังคับ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ สภามหาวิทยาลัย ” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“ มหาวิทยาลัย ” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“ อธิการบดี ” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“ บุคลากร ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สังกัด มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ ๕ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรผู้ใดกระทำความผิดวินัย เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนโดยพลัน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือกรณีการกระทำผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ให้ดำเนินการตามวิธีการที่มีอำนาจสั่งลงโทษตามที่เห็นสมควร โดยจะตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ได้ แต่จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาจะนำขึ้นตอนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมาบังคับโดยอนุโลม เมื่อดำเนินการแล้วรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดก็ให้ดำเนินการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีต่อไป ถ้ารับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยจึงยุติเรื่องได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาทำการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากบุคลากรจำนวนอย่างน้อยห้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสี่คน โดยกำหนดให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มิใช่ผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานประจำมหาวิทยาลัยด้วยก็ได้ และให้นำข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๒๒ และ ข้อ ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือ ผู้มีวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๗ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายข้อบังคับนี้ การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้อธิการบดีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับทราบคำสั่งไว้เป็นพยานหลักฐานตามแบบ สว.๒ ท้ายข้อบังคับนี้

ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วยในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบคำสั่งหรือถือว่ารับทราบคำสั่งตาม (๑) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ ๘ (๒) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุม คณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาแนวทางสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสอง ในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย เว้นแต่มีเหตุ จำเป็นอื่นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำ หน้าแทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่ง อย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือ ร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกันของผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิการบดี ภายในสิบห้า วันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริง ที่เป็นเหตุการณ์คัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้อธิการบดีส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าว ให้ประธานกรรมการ ทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย แต่ทั้งนี้ ต้องคัดค้านก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้านผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากอธิการบดีเห็นว่าหนังสือ คัดค้านมีเหตุรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนหากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มี เหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้ คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อธิการบดีไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่ง ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนและให้เลขานุการรายงานไปยังอธิการบดีเพื่อดำเนินการตามข้อ ๑๓ ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่ออธิการบดี และให้นำข้อ ๑๑ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับข้อ ๖ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าอธิการบดีเห็นว่าตนมีเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๘ (๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจะไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวนั้น ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่จะทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่ออธิการบดีเพื่อขอขยายระยะเวลาสอบสวนคณบดีมหาวิทยาลัย หรือ ต่อผู้ที่นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมายเพื่อให้ส่งขยายระยะเวลาได้ตามที่จำเป็นครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ให้ยื่นคำขอขยายระยะเวลาก่อนสิ้นระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่ มีเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๑๖ การอ้างพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับเอกสารเท่านั้น เว้นแต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับเอกสารมาแสดงได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหายหรือถูกทำลาย หรือไม่สามารถนำมาได้โดยเหตุประการอื่นจะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบแทนก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๕ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด และสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น พอสมควรเท่าที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจ ในการนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งไปด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ตามข้อ ๑๔ พร้อมทั้งมีสิทธิให้ผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบสวนปากคำตนได้ในชั้นสอบสวน

การแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ท้ายข้อบังคับนี้สองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะให้การต่อสู้ตามข้อกล่าวหาอย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำยอมรับว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามถ้อยคำเดิม ดังกล่าวดังที่ได้ยอมรับไว้ ให้บันทึกถ้อยคำยอมรับรวมรวมทั้งหมดผลการยอมรับ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนต่อไปก็ได้ และบันทึกเหตุแห่งการงดการสอบสวนไว้ด้วย หรือ ถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อื่นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๑ และ ข้อ ๓๒ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำยอมรับว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือมิได้ให้ถ้อยคำใดๆเลย ก็ให้จดรายงานไว้ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๑๔ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปถึงผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ฉบับหนึ่ง และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสัปดาห์นับแต่วันที่ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้วและให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และ เป็นความผิดวินัยข้อใด ตามมาตราใด แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อรับทราบ ข้อกล่าวหาโดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยข้อใด ตามมาตราใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา ระบุวัน เวลา สถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น สำหรับพยานบุคคลจะระบุชื่อพยานหรือไม่ ก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ทำข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบข้อกล่าวหาไว้เป็นหลักฐานด้วย เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควรแต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาหรือให้ถือว่าได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำสนับสนุนข้อกล่าวหาเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๓๑ และ ข้อ ๓๒ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นัดมาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าวแล้ว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว. ๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามกำหนดนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการ

สอบสวนจะงดการสอบสวนก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม จะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๑ และ ข้อ ๓๒ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหา ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๒ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๑๘ เสร็จแล้ว ก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๓ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า จำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือ ขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของอธิการบดี หรือ ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๐ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๑ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่า คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจสอบสวนและมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๒๒ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้คณะกรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือ กระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ เพื่อจูงใจให้เขาให้การอย่างใดๆ ในเรื่องที่ถูกล่าหานั้น

ข้อ ๒๓ ในการสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกสอบปากคำคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่น เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวนและในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิให้ผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้ในชั้นสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือแบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้

เป็นหลักฐานและให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้คณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้พูด ลบ หรือ บันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๔ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๒

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐาน จะทำให้การสอบสวนล่าช้า และมีพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญแห่งข้อกล่าวหาานั้น คณะกรรมการจะตัดพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๔ และรายงานการสอบสวนข้อ ๓๒

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานคณะกรรมการสอบสวนจะรายงานต่ออธิการบดีเพื่อดำเนินการมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นแห่งข้อกล่าวหาหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเลือกบุคคลากรที่เห็นสมควรอย่างน้อยสองคนร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ และให้นำข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และ ข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังอธิการบดีโดยเร็ว ถ้าอธิการบดีเห็นสมควรว่ากรณีมีมูลที่ควรรับฟังได้ตามข้อกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้มีส่วนร่วมกระทำการด้วยกันหรือก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำการไม่ว่าใช่ บังคับ ชูเชิญ จ้างวาน หรือ ยุยงส่งเสริม หรือ ด้วยวิธีอื่นใด ในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่า ผู้มีส่วนร่วมกระทำการด้วยกันหรือก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำการไม่ว่าใช่ บังคับ ชูเชิญ จ้างวาน หรือ ยุยงส่งเสริม หรือ ด้วยวิธีอื่นใดในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีอธิการบดีเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๐ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของอธิการบดี ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่ออธิการบดี เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ และ ข้อ ๓๘ และให้อธิการบดีส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณีต่อไปนี้ ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ และ ข้อ ๓๘ ด้วย

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการหรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๓๒ เมื่อได้ประชุมพิจารณาตามข้อ ๓๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอไปยังอธิการบดี กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานบุคคลตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำยอมรับตามข้อกล่าวหา ให้บันทึกเหตุผลในการยอมรับ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยชี้แจงนำพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญไปยังอธิการบดี และให้ถือว่าการสอบสวนนั้นแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้อธิการบดีตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ และข้อ ๓๘ แล้วให้พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่อธิการบดีเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใดให้กำหนดประเด็น แห่งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้ส่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้ส่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่น่าปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๖ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้อธิการบดี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่น่าปรากฏว่า การสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยข้อบังคับนี้ ให้การสอบสวนนั้นเสียไปเฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๒๖

ในกรณีเช่นนี้ ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่น่าปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ ด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่น่าปรากฏว่า การสอบสวนขั้นตอนใดทำไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยข้อบังคับนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ ถ้าการสอบสวนขั้นตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้อธิการบดีสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนนั้นมีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๓๙ กรณีบุคลากรผู้ใดเคยถูกกล่าวหา หรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ หากการกระทำนั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่อาจถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้อธิการบดีพิจารณาดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ บุคลากรผู้ใดพ้นจากราชการอันมิใช่เพราะตาย และมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนพ้นจากราชการ ให้อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไปได้ภายในหนึ่งปีนับแต่

วันที่พ้นจากราชการ เว้นแต่การสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสียได้

ข้อ ๔๑ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายระยะเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๔๒ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการ กรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓ (ก)(๓) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓(ข)(๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือการสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาพ้นสภาพจากการเป็นพนักงาน กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ว่าด้วยพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ และ มาตรา ๖๕ /๑ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

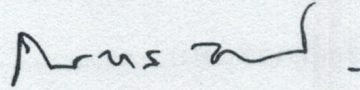
ข้อ ๔๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรผู้ใด และสั่งยุติเรื่องงดโทษ หรือลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยต่ออธิการบดี พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งไปด้วยภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่สั่ง

เมื่ออธิการบดีได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง หรือได้ดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรผู้ใดแล้ว หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาออกจากราชการไปแล้ว หรือ การสั่งให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาพ้นสภาพจากการเป็นพนักงาน ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ เว้นแต่ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หรือ พ้นสภาพจากการเป็นพนักงาน ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษ มิได้ดำเนินการทางวินัยหรือมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ และสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

คำสั่งมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ที่ /

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... บุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัย
 นราธิวาสราชนครินทร์ ตำแหน่ง
 ระดับ ส่วนราชการ.....
 มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
 สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย
 การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อ
 สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- ๑ ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง
 ระดับ..... ส่วนราชการ..... เป็นประธานกรรมการ
- ๒ ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง
 ระดับ..... ส่วนราชการ..... เป็นกรรมการ
- ๓ ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง
 ระดับ..... ส่วนราชการ..... เป็นกรรมการ
- ๔ ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง
 ระดับ..... ส่วนราชการ..... เป็นกรรมการ
- ๕ ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง
 ระดับ..... ส่วนราชการ..... เป็นกรรมการและเลขานุการ
- ๖ ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง
 ระดับ..... ส่วนราชการ..... เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรับดำเนินการสอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย การสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย
พ.ศ.๒๕๕๑ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้กล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงใน
เรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือ กรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคลากรมหาวิทยาลัยผู้อื่นและ
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า บุคลากรผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่
สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

.....
(นายจรงค์ พลาศัย)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และ
ผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร และ ตำแหน่งในสายงาน ตลอดจน
ระดับ ตำแหน่ง (ถ้ามี)

๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่งในทางบริหาร
และ ตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับ ตำแหน่ง (ถ้ามี)

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๗

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่ เดือน พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราชธานี ที่/..... เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. ได้แจ้งข้อกล่าวหา
ให้ นาย / นาง / นางสาว ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้
.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูก
กล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร)

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูก
กล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

..... ประธานกรรมการ กรรมการ
(.....) (.....)

..... กรรมการ กรรมการ
(.....) (.....)

..... กรรมการและเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....) (.....)

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว ได้รับทราบข้อกล่าวหา
และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว ไว้แล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการยอมรับว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวน แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่ยอมรับ ให้บันทึกอัยการยอมรับรวมทั้งเหตุผลในการยอมรับ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้กล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรราชธานี/.....

เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและลงโทษทางวินัย ลงวันที่..... เดือน พ.ศ.

ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ นาย / นาง / นางสาว ผู้ถูกกล่าวหาทราบตาม

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นการกระทำความผิดวินัย

.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่า กรณีใดเป็นความผิดวินัยตามมาตราใด)

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา)

..... ประธานกรรมการ กรรมการ

(.....) (.....)

..... กรรมการ กรรมการ

(.....) (.....)

..... กรรมการและเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....) (.....)

ข้าพเจ้า นาย /นาง/นางสาวได้ทราบข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่
เดือนพ.ศ.

..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคนของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหา มาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตาม แบบ สว.๓ นี้จำนวน ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน จำนวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
๓. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกตาม แบบ สว. ๓ นี้จำนวน ๓ ฉบับ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนจำนวน ๑ ฉบับ และส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๒ ฉบับ เพื่อให้ถูกกล่าวหา ลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบส่งคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนจำนวน ๑ ฉบับ

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา
เรื่อง การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่
วันที่ เดือน พ.ศ.
ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว อายุ สัญชาติ
ศาสนา ตำแหน่ง สังกัด อยู่
บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน แขวง/
ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง
.....
ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ที่ / เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนลง
วันที่ เดือน พ.ศ. และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่วง ูญ ูญ ให้สัญญาหรือ
กระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่าน
บันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการ
สอบสวน

..... ผู้ถูกกล่าวหา ผู้บันทึกถ้อยคำ
(.....) (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า นาย / นาง / นางสาว ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำ
และลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... ประธานกรรมการ กรรมการ
(.....) (.....)

..... กรรมการ กรรมการ
(.....) (.....)

..... กรรมการและเลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....) (.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา ตามข้อ ๑๗ วรรคสาม และวรรคสี่ ข้อ ๑๘ วรรคสอง และข้อ ๒๓
๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำยอมรับว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำยอมรับรวมทั้งเหตุผลในการยอมรับ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อในฐานะผู้บันทึกและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

บันทึกถ้อยคำของพยานของฝ่ายผู้กล่าวหา / ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว อายุ สัญชาติ

ศาสนา อาชีพ (ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่ง และสังกัดด้วย) อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย

ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ

จังหวัด

คณะกรรมการสอบสวน ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)

ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ที่ /

เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนลงวันที่ เดือน พ.ศ. และได้แจ้งให้

ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำ

อันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือ
 กระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่าน
 บันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการ
 สอบสวน

..... ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

..... ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า นาย / นาง / นางสาว ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำ
 และลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

..... ประธานกรรมการ	 กรรมการ
(.....)	(.....)
..... กรรมการ	 กรรมการ
(.....)	(.....)
..... กรรมการและเลขานุการ	
ผู้ช่วยเลขานุการ	
(.....)	(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหา และบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ

รายงานการสอบสวน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรื่อง(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ที่/..... เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ เดือน พ.ศ. เพื่อสอบสวน(ชื่อผู้
ถูกกล่าวหา)ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรงในเรื่อง(เรื่องที่
กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง) นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเมื่อ
วันที่ เดือน พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ว่าด้วย การสอบสวนเพื่อ
การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๑ เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก(มีผู้ร้องเรียน หรือ
มีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้
ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหา
ให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย
(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธี
ใด).....

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....(ให้
ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร)

๔. คณะกรรมการสอบสวนให้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว
ได้ความว่า(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตาม
ข้อ ๒๔ หรือ การสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๒๖ ให้ระบุพยานที่ไม่ได้สอบสวนหรือ
พยานหลักฐานที่ตรวจสอบนั้น พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย)

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่เดือนพ.ศ..... โดย (อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา)

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอให้ถอนคำ หรือขอถอนคำชี้แจงข้อกล่าวหาแล้ว(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ ให้ถอนคำ / นำสืบแก้ข้อกล่าวหา(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือการให้ถอนคำ หรือ การนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐาน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๒๕ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๒๖ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้นพร้อมทั้งเหตุผล ไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถอนคำยอมรับ ให้บันทึกเหตุผลในการยอมรับ (ถ้ามี) ไว้ด้วย)

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า

(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นและวินิจฉัยชี้ว่าพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใด ได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดอย่างไร หรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๗ (๕) หรือไม่อย่างไร)

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

..... ประธานกรรมการ
(.....)

..... กรรมการ
(.....)

..... กรรมการ
(.....)

..... กรรมการ
(.....)

..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก